

РАН БОСИЛЕК ВЕТРОГОНЧО

chitanka.info

Тръгнал Ветрогончо на пазар. Нанизал кошница яйца на тояга и я дигнал на рамо. Вървял Ветрогончо по пътя и си думал:

— Като продам яйцата, ще си купя свинкя. Тя ще ми опраси дванадесет прасенца, все женски. Тия дванадесет прасенца ще порастат и всяко ще ми опраси още дванадесет. Ще завъдя цяло стадо свини. Ще ги угоя в гората с жълъди. Ще ги откарам на пазар. Ще ги продам всичките и ще натрупам голямо богатство. Ще си купя бял кон вихрогон. Ще се пременя хубаво, ще яхна коня, ще кривна капа, та чак при царските двори ще изфуча, като вятър. Там заран — вечер ще препускам. Царювата щерка ще ме съгледа от чардака и ще ме хареса. Па щом ме заиска, и аз ще я взема за жена. Тя ще роди мъжко детенце. Ще го кръстим Богданчо. Кога ида на пазар, ще му купя ябълки. Ще се върна от пазар. Ще изтърчи Богданчо да ме посрещне. Аз ще протегна ръка да го прегърна и ще извикам: „Ела ми, сине Богданчо, ела тате да ти даде ябълчици!“

Като издумал това, Ветрогончо забравил, та протегнал ръце да покаже как ще прегърне Богданчо. Изпуснал тоягата. Кошницата паднала. Яйцата се строшили. Ветрогончо се хванал за главата, па извикал:

— Отиде ми всичкото богатство!

Видял един селянин, който вървял след него. Хванало го срам и попитал селянина:

— Побратиме, откога вървиш след мене?

— Откогато запечели, дорде всичко изгуби — отговорил селянинът.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.